

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. 192. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591133809328/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

(om hvilken jeg ovenfor^{p)} har talt) og fordømmes til evig Forglemmelse; en Straf, der, som jeg sagde, altid havde forekommet mig saameget des strængere, jo mere brændende den Attraa efter evigt Navn og Ry plejer at være, som driver vedkommende Skælm til hans onde Kunster og Forbrydelser. — Jeg tillagde, at dette kom overens med den hellige Skrift, i hvilken *Ordsprogenes* Forfatter^{q)} truer de Ugudelige saalunde: *De Ugudeliges Navn skal raadne*; saaledes som ogsaa Kejserne Valentinianus og Martianus smukt have forordnet in *Codice Theodosiano* 1. Bog, 3. Del, Lov N° 23: *Eutychetis skadelige Minde være aflagt, men Fabiani prisværdige Ihukommelse opholdes^{r)}*. Jeg mindede fremdeles om, at de Afdøde enten nyde et saligt Liv eller ogsaa drages med et elendigt Liv; at i første Tilfælde er den Uret, som gøres dem, det rene Stratenrøveri eller om muligt værre end Stratenrøveri; i sidste Tilfælde skylder man dem Medlidenhed og ej Eftertale; og da de Afdødes tvende Vilkaar henstaa for os i det uvisse, bør man ialfald unde dem den Fred, som Polydorus kræver hos *Virgilium*^{s)}:

Hvi slænger du mig saa, Æneas? Spar den Døde;

eller *Ovidius*^{t)}:

*Jeg er ej mer mig selv, hvi vil du Skyggen taste?
Hvi vil du paa mit Støv og Aske Stene slaa?
Et Billed mon du kun med Tale fæl antaste!
Nej hør min ydmyg Bøn, og ængst min Sjæl ej saa!*